

for Dommeren til at hæve Sagen, eller, som det hedder, „naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forfølge den videre, hvad enten Sagen er henvist til Retten fra Politidirektøren eller reist efter Begjæring af en privat Klager.“ I Regjeringsudkastets Motiver er bemærket, at den tilsvarende Paragraf, nemlig Lovudkastets § 15, er lånt af det Udskast, der i forrige Aar er blevet udarbejdet i Folkethinget og derefter vedtaget her. Der er imidlertid en Ungiagtighed i denne Opfattelse; der var nemlig ifjor føiet en Linie til af Folkethinget, som ikke gjenfindes enten i Lovudkastet, som det er forelagt for Landstinget, eller i den Form, hvori det nu foreligger. Det hed nemlig, forsaavidt der var Spørgsmaal om Afgang for Dommeren til at hæve en Sag, naar den var reist af en privat Klager: „Dog at den private Klager i sidste Tilfælde deri samtykker.“ Denne Bemærkning er udgaaet af Lovudkastet, og jeg har ikke ved Gjennemsyn deraf fundet nogen anden Bestemmelse, som har denne Tilføining, som Folkethinget i sin Tid fandt nødvendig, og jeg skal derfor troe, at der kan være Anledning til at tage dette Punkt under Overveielse, hvis ikke den ærede Justitsminister skalde fremsføre nogen særlig Grund, hvorfor det er udgaaet, og jeg skal henstille, om der ikke kan være Grund til at tage denne Sætning op igjen. Det forekommer mig afgjort, at Dommeren ikke kan have Ret til at hæve en offentlig Politisag, fordi han finder Anledning dertil, naar ikke den private Klager, som har indgivet sin Klage, saaledes som det indeholdes i den tidligere Paragraf af Lovudkastet, dertil finder Anledning; i ethvert Tilfælde forekommer det mig, at det Synspunkt, som Folkethinget har opstillet ved at føre denne Sætning ind i Lovudkastet, ikke synes modbevist ved nogen af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Justitsminister i Motiverne, og derfor skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om ikke Bestemmelsen om Dommerens Bemyndigelse til at hæve Sagen hellere maatte formes efter den Tanke, som i forrige Aar var udtalt af det ærede Folkething.

Alberti: Forsaavidt det foreliggende Lovudkast maatte tilsigte en Gjennemførelse af Of-

fentlighed og Mundtlighed i Retspleien, skal jeg villig give de ærede Herrer Ret, som paa-
staar, at det har forskjellige Mangler; men jeg maa bede det ærede Thing erindre, at det des-
uagtet medfører et overordentligt Fremskridt med Hensyn til Retstilstanden i Kjøbenhavn. Man maa erindre, at de Sager, hvorpaa dette Lovudkast skal anvendes, hidtil ere blevne behand-
lede ved Politidirektørens Protokol, hvor der hverken er mundtlig eller offentlig Rets-
behandling, ja neppe engang skriftlig, og hvor den Tilstalte er underkastet et vilkaarligt Skjøn, meget ofte endog afgivet af underordnede Politi-
officianter; men i Modsætning dertil foreligger her et Lovudkast, som for den Slags Forseelser indfører en ordnet Retspleie. Dette er vistnok et stort Fremskridt, og jeg troer, at Forslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, i det Hele taget tilfredsstillende alle billige For-
dringer; der kan vel være Afstjelligt at erindre mod de enkelte Punkter, men alle de Indven-
dinger, der kunne gjøres, ere af underordnet Betskaffenhed. Den ærede Rigsbogsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) paastod, at Lovforslaget ikke indførte nogen egentlig offentlig og mundtlig Retsbehandling, men at Proceduren vilde blive skriftlig, naar Sagerne skalde kunne appelleres; deri er jeg enig med ham, og jeg troer derfor, at dette Lovforslag, naar det forjætter mundtlig Proce-
dure, opvækker meget større Forventninger, end det i Virkeligheden vil kunne opfylde. Jeg troer, at naar dette Forslag bliver sat i Værk, ville offentlige Politisager blive behandlede ved Kriminal- og Politirettens Afdelinger omtrent paa samme Maade, som kriminelle Sager eller offentlige Politisager, forsaavidt Retten har saadanne, nu blive behandlede der, og efter det Kjendskab, jeg har til Forhørsmaaden i Kriminal- og Politiretten, troer jeg slet ikke, at den Omstændighed, at der skal være offentlig Rets-
pleie, vil influere noget paa Behandlingsmaa-
den. Behandlingen af Sagerne ved Kriminal- og Politirettens Afdelinger bestaar nu deri, at der fremlægges Rapport, hvilket ogsaa er det Første, der skal skee efter dette Lovforslag, at Dommeren oplæser Rapporten for den Tilstalte, spørger ham, om han erkjender dens Rigtighed, modtager hans Erklæring og fører